

люкъвъ, надѣлаше и написалъ на стѣна та (Зидо,
 двара) оу' дома си Ікона пресвѣтѣа Богородици
 съ много иждивѣніе, и секи дѣнь, кога минѣвали
 тамъ покланашасе, и четали Архангелское цѣлѣ-
 ваніе, сирѣчь, Богородице дѣво радиса: за та-
 ковъ тѣханъ обичай, подавала имъ Богомати
 секо докро, и весели живѣале, и имале помеждѣ-
 си мѣръ: со сички те были мѣрно и любезно, за
 това ги наименѣвале, миротворци. И имале е днѣ
 дѣтѣ ѿ три години, и то правило, каквото и
 они правиле, и кога фанало да се оучи да хора-
 тѣва, навчило и Богородице дѣво, радиса, и
 четало кога миновало предъ Ікона та, не ѿ благо-
 говѣйства, онѣ не знаало, а ми глѣдало влады-
 чицѣ написанѣ, сѣдело тамъ на столъ като дѣтѣ,
 да е госпожа ѿ дома, за това се вошло и се по-
 кланаше, и като го видѣха родители те мѣ че
 прѣви така: единъ дѣнь като играше съ дѣцѣта
 при крегъ до рѣкѣта, ѿ пакости діаволска пад-
 нало оу' водѣта, и ѿишло дѣцѣта та казале на
 майка мѣ, зашо дѣтѣ то и паднало въ водѣта,
 и она ѿишла съ плачь, и ѿтъ комшинтеи некои си
 человекци ѿтишло, а водѣта кила дѣвѣка, таже-
 нѣта несмеала давлѣзе да го трѣси, а дѣва человекка
 влѣзле и многого трѣсиле а неможале да го наме-
 ратъ, а майка мѣ ѿтишла на дрѣго мѣсто пона-
 доле, и го видѣла насрѣдъ водѣта ѿгоре седи
 като натронъ чѣдний, и мѣ рѣкла: чадо моѣ, какъ
 седишъ тамъ, а дѣтѣ то ѿговорило, доврѣ майко
 моѣ, господжа ме държи, и не се коймъ ѿ нишо,
 а майка мѣ ѿ радость не разкрала, и преплѣвале
 она двѣта человекка и изнеле го на съхото при
 майка мѣ, и она съ дѣтѣ то ѿишла при Ікона та
 Богородици, и пытала го: каквѣ ѿстанало живо,
 ѿговорило дѣтѣ то: кога паднахъ въ водѣта, пре-
 трѣча таа наша госпожа, и казвалъ съ вѣреть на І-